יד ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו
לפניו ארצה: ויאמר להם יוסף מה־המעשה הזה אשר מפ'
עשיתם הלוא ידעתם כי־נחש ינחש איש אשר כמני:
טז ויאמר יהודה מה־נאמר לאדני מה־נדבר ומה־נצטדק
האלהים מצא את־עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם־
יז אנחנו גם אשר־נמצא הגביע בידו: ויאמר חלילה לי
מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה־לי
עבד ואתם עלו לשלום אל־אביכם: ס

[14] און יהודה איז געקומען מיט זיינע ברידער אין יוספס הויז; און ער איז נאָך דאָרטן געווען. און זיי זיינען געפֿאַלן פֿאַר אים צו דער ערד.

[15] האָט יוסף צו זיי געזאָגט: וואָס איז דאָס פֿאַר אַ טואונג וואָס איר האָט געטאָן? האָט איר ניט געוווּסט אַז צויבערן טוט צויבערן אַזאַ מאַן ווי איך?

[16] האָט יהודה געזאָגט: וואָס זאָלן מיר זאָגן צו מיין האַר, וואָס זאָלן מיר רעדן, און וואָס זאָלן מיר זיך פֿאַרענטפֿערן? גאָט האָט געפֿונען די זינד פֿון דיינע קנעכט. אָט זיינען מיר קנעכט צו מיין האַר, אי מיר, אי דער וואָס דער בעכער איז געפֿונען געוואָרן אין זיין האַנט.

[17] האָט ער געזאָגט: חלילה מיר דאָס צו טאָן! דער מאַן וואָס דער בעכער איז געפֿונען געוואָרן אין זיין האַנט, ער זאָל זיין אַ קנעכט צו מיר, און איר גייט אַרויף בשלום צו אייער פֿאָטער.

ויגש

יח ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר־נא עבדך דבר
באזני אדני ואל־יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה:
יט אדני שאל את־עבדיו לאמר היש־לכם אב או־אח:
כ ונאמר אל־אדני יש־לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו
כא מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו: ותאמר אל־
כב עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו: ונאמר אל־
אדני לא־יוכל הנער לעזב את־אביו ועזב את־אביו ומת:
כג ותאמר אל־עבדיך אם־לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא
כד תספון לראות פני: ויהי כי עלינו אל־עבדך אבי ונגד־
כה לו את דברי אדני: ויאמר אבינו שבו שברו־לנו מעט־
כו אכל: ונאמר לא נוכל לרדת אם־יש אחינו הקטן אתנו
וירדנו כי־לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן
כז איננו אתנו: ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי
כח שנים ילדה־לי אשתי: ויצא האחד מאתי ואמר אך
כט טרף טרף ולא ראיתיו עד־הנה: ולקחתם גם־את־זה
מעם פני וקרהו אסון והורדתם את־שיבתי ברעה
ל שאלה: ועתה כבאי אל־עבדך אבי והנער איננו אתנו
שני ונפשו קשורה בנפשו: והיה כראותו כי־אין הנער ומת

יז׳ קמץ בז״ק

[18] האָט יהודה גענענט צו אים, און האָט געזאָגט: איך בעט דיך, מיין האַר, זאָל אַקאָרשט דיין קנעכט רעדן אַ וואָרט אין די אויערן פֿון מיין האַר, און זאָל דיין צאָרן ניט גרימען אויף דיין קנעכט; וואָרום דו ביסט אַזוי ווי פּרעה. [19] מיין האַר האָט געפֿרעגט זיינע קנעכט, אַזוי צו זאָגן: האָט איר אַ פֿאָטער אָדער אַ ברודער? [20] און מיר האָבן געזאָגט צו מיין האַר: מיר האָבן אַן אַלטן פֿאָטער, און אַ קליינעם בן־זקונים, וואָס זיין ברודער איז טויט, און ער אַליין איז געבליבן פֿון זיין מוטער, און זיין פֿאָטער האָט אים ליב. [21] האָסטו געזאָגט צו דיינע קנעכט: ברענגט אים אַראָפּ צו מיר, איך זאָל טאָן מיין אויג אויף אים. [22] האָבן מיר געזאָגט צו מיין האַר: דער ייִנגל קען ניט פֿאַרלאָזן זיין פֿאָטער, וואָרום אַז ער וועט פֿאַרלאָזן זיין פֿאָטער, וועט דער שטאַרבן. [23] האָסטו געזאָגט צו דיינע קנעכט: אויב אייער ייִנגסטער ברודער וועט ניט אַראָפּנידערן מיט אייך, זאָלט איר מער מיין פּנים ניט זען. [24] און עס איז געווען, אַז מיר זיינען אַרויפֿגעקומען צו דיין קנעכט, אונדזער פֿאָטער, האָבן מיר אים דערציילט די ווערטער פֿון אונדזער האַר. [25] און אַז אונדזער פֿאָטער האָט געזאָגט: גייט ווידער, קויפֿט אונדז אַ ביסל שפּייז, [26] האָבן מיר געזאָגט: מיר קענען ניט אַראָפּנידערן; נאָר אויב אונדזער ייִנגסטער ברודער וועט זיין מיט אונדז, וועלן מיר אַראָפּנידערן, וואָרום מיר קענען ניט זען דעם מאַנס פּנים, אַוו אונדזער ייִנגסטער ברודער איז ניט מיט אונדז. [27] האָט דיין קנעכט, אונדזער פֿאָטער, צו אונדז געזאָגט: איר ווייסט אַז צוויי האָט מיר מיין ווייב געבאָרן. [28] און איינער איז אַוועקגעגאַנגען פֿון מיר, און איך האָב געזאָגט: פֿאַרוואָר, פֿאַרצוקן איז ער פֿאַרצוקט געוואָרן; און איך האָב אים ניט געזען ביז אַצונד. [29] און אַז איר וועט אַוועקנעמען אויך דעמדאָזיקן פֿון מיין פּנים, און אים וועט טרעפֿן אַן אומגליק, וועט איר מאַכן נידערן מיינע גראָע האָר מיט קומער אין קבר. [30] און אַצונד אַז איך וועל קומען צו דיין קנעכט, מיין פֿאָטער, און דער ייִנגל איז מיט אונדז ניטאָ, אַזוי ווי זיין זעל איז צוגעבונדן צו זיין זעל, [31] איז, ווי ער וועט זען אַז דער ייִנגל איז ניטאָ, אַזוי וועט ער שטאַרבן,

וְהוֹרִידוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־שֵׂיבַת עַבְדְּךָ אָבִינוּ בְּיָגוֹן שְׁאֹלָה׃
לב כִּי עַבְדְּךָ עָרַב אֶת־הַנַּעַר מֵעִם אָבִי לֵאמֹר אִם־לֹא אֲבִיאֶנּוּ
לג אֵלֶיךָ וְחָטָאתִי לְאָבִי כָּל־הַיָּמִים׃ וְעַתָּה יֵשֶׁב־נָא עַבְדְּךָ
לד תַּחַת הַנַּעַר עֶבֶד לַאדֹנִי וְהַנַּעַר יַעַל עִם־אֶחָיו׃ כִּי־אֵיךְ
אֶעֱלֶה אֶל־אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתִּי פֶּן אֶרְאֶה בָרָע אֲשֶׁר
יִמְצָא אֶת־אָבִי׃

מה

א וְלֹא־יָכֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכֹל הַנִּצָּבִים עָלָיו וַיִּקְרָא
הוֹצִיאוּ כָל־אִישׁ מֵעָלָי וְלֹא־עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהִתְוַדַּע יוֹסֵף
ב אֶל־אֶחָיו׃ וַיִּתֵּן אֶת־קֹלוֹ בִּבְכִי וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם וַיִּשְׁמַע
ג בֵּית פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו אֲנִי יוֹסֵף הַעוֹד אָבִי
ד חָי וְלֹא־יָכְלוּ אֶחָיו לַעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי נִבְהֲלוּ מִפָּנָיו׃ וַיֹּאמֶר
יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו גְּשׁוּ־נָא אֵלַי וַיִּגָּשׁוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף אֲחִיכֶם
ה אֲשֶׁר־מְכַרְתֶּם אֹתִי מִצְרָיְמָה׃ וְעַתָּה ׀ אַל־תֵּעָצְבוּ וְאַל־
יִחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי־מְכַרְתֶּם אֹתִי הֵנָּה כִּי לְמִחְיָה שְׁלָחַנִי
ו אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם׃ כִּי־זֶה שְׁנָתַיִם הָרָעָב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ
ז וְעוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין־חָרִישׁ וְקָצִיר׃ וַיִּשְׁלָחֵנִי
אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם לָשׂוּם לָכֶם שְׁאֵרִית בָּאָרֶץ וּלְהַחֲיוֹת לָכֶם
שני ח לִפְלֵיטָה גְּדֹלָה׃ וְעַתָּה לֹא־אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי הֵנָּה כִּי
הָאֱלֹהִים וַיְשִׂימֵנִי לְאָב לְפַרְעֹה וּלְאָדוֹן לְכָל־בֵּיתוֹ וּמֹשֵׁל
ט בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ מַהֲרוּ וַעֲלוּ אֶל־אָבִי וַאֲמַרְתֶּם אֵלָיו
כֹּה אָמַר בִּנְךָ יוֹסֵף שָׂמַנִי אֱלֹהִים לְאָדוֹן לְכָל־מִצְרָיִם
י רְדָה אֵלַי אַל־תַּעֲמֹד׃ וְיָשַׁבְתָּ בְאֶרֶץ־גֹּשֶׁן וְהָיִיתָ קָרוֹב
אֵלַי אַתָּה וּבָנֶיךָ וּבְנֵי בָנֶיךָ וְצֹאנְךָ וּבְקָרְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ׃
יא וְכִלְכַּלְתִּי אֹתְךָ שָׁם כִּי־עוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים רָעָב פֶּן־תִּוָּרֵשׁ
יב אַתָּה וּבֵיתְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ׃ וְהִנֵּה עֵינֵיכֶם רֹאוֹת וְעֵינֵי
יג אָחִי בִנְיָמִין כִּי־פִי הַמְדַבֵּר אֲלֵיכֶם׃ וְהִגַּדְתֶּם לְאָבִי
אֶת־כָּל־כְּבוֹדִי בְּמִצְרַיִם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר רְאִיתֶם וּמִהַרְתֶּם

און דיינע קנעכט וועלן מאַכן נידערן די גראָע האָר פון דיין קנעכט, אונדזער פאָטער, מיט טרויער אין קבר. 32 וואָרום דיין קנעכט איז עָרֵב געווען פאַר דעם יינגל צו זיין פאָטער, אַזוי צו זאָגן: אויב איך וועל דיר אים ניט ברענגען, זאָל איך זיין אַ פאַרזינדיקטער צו מיין פאָטער אַלע טעג. 33 און אַצונד, איך בעט דיך, זאָל דיין קנעכט בלייבן אָנשטאָט דעם יינגל, אַ קנעכט צו מיין האַר, און דער יינגל זאָל אַרויפגיין מיט זיינע ברידער. 34 וואָרום ווי קען איך אַרויפגיין צו מיין פאָטער, אַז דער יינגל איז ניט מיט מיר? איך וועל חלילה צוזען דאָס בייז וואָס וועט טרעפן מיין פאָטער.

מה

1 און יוסף האָט זיך ניט געקענט איינהאַלטן פאַר אַלע וואָס זיינען געשטאַנען לעבן אים, און ער האָט אויסגערופן: פירט אַרויס אַלע מענטשן פון מיר. און קיין מענטש איז ניט געשטאַנען לעבן אים, ווען יוסף האָט זיך דערקענט צו זיינע ברידער. 2 און ער האָט אַרויסגעלאָזט זיין קָול אין געוויין, און די מִצרים האָבן געהערט; און דאָס הויז פון פַּרעהן האָט געהערט דערפון.

3 און יוסף האָט געזאָגט צו זיינע ברידער: איך בין יוסף; לעבט נאָך מיין פאָטער? און זיינע ברידער האָבן אים ניט געקענט ענטפערן, וואָרום זיי האָבן זיך דערשראָקן פאַר אים.

4 האָט יוסף געזאָגט צו זיינע ברידער: גענענט צו מיר, איך בעט אײַך. האָבן זיי גענענט. און ער האָט געזאָגט: איך בין אײַער ברודער יוסף, וואָס איר האָט מיך פאַרקויפט קיין מִצרַיִם. 5 און אַצונד זאָלט איר אײַך ניט קלעמען, און זאָל ניט פאַרדריסן אין אײַערע אויגן, וואָס איר האָט מיך פאַרקויפט אַהער, וואָרום צו דערהאַלטן לעבנס האָט מיך גאָט געשיקט אײַך פאַרויס. 6 וואָרום שוין צוויי יאָר אַז דער הונגער איז אין לאַנד, און נאָך פינף יאָר וועלן זיין, וואָס עס וועט ניט זיין קיין אַקער און קיין שניט. 7 און גאָט האָט מיך געשיקט אײַך פאַרויס, כּדי אײַך צו לאָזן אַן איבערבלייב אויף דער ערד, און אײַך צו דערהאַלטן ביים לעבן דורך אַ גרויסער ישועה. 8 און אַצונד, ניט איר האָט מיך אַהער געשיקט, נייערט גאָט; און ער האָט מיך געמאַכט פאַר אַ פאָטער צו פַּרעהן, און פאַר אַ האַר אויף זיין גאַנצן הויז, און פאַר אַ געוועלטיקער איבערן גאַנצן לאַנד מִצרַיִם. 9 איילט און גייט אַרויף צו מיין פאָטער, און איר זאָלט זאָגן צו אים: אַזוי האָט געזאָגט דיין זון יוסף: גאָט האָט מיך געמאַכט פאַר אַ האַר איבער גאַנץ מִצרַיִם; נידער אַראָפּ צו מיר, זאָלסט זיך ניט אויפהאַלטן. 10 און וועסט זיצן אין לאַנד גושֶן, און וועסט זיין נאָענט צו מיר, דו און דיינע קינדער און דיינע קינדערס קינדער, און דיינע שאָף, און דיינע רינדער, און אַלץ וואָס דו האָסט. 11 און איך וועל דיך דאָרטן אויסהאַלטן; וואָרום נאָך פינף יאָר וועט זיין דער הונגער; כּדי זאָלסט ניט אומקומען, דו און דיין הויזגעזינט און אַלץ וואָס דו האָסט. 12 און אָט זעען אײַערע אויגן, און די אויגן פון מיין ברודער בנימינען, אַז מיין מויל רעדט דאָס צו אײַך. 13 און איר זאָלט דערציילן מיין פאָטער מיין גאַנצן כּבוד אין מִצרַיִם, און אַלץ וואָס איר האָט געזען, און

וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־אָבִי הֵנָּה׃ וַיִּפֹּל עַל־צַוְּארֵי בִנְיָמִן־אָחִיו וַיֵּבְךְּ יד
וּבִנְיָמִן בָּכָה עַל־צַוָּארָיו׃ וַיְנַשֵּׁק לְכָל־אֶחָיו וַיֵּבְךְּ עֲלֵהֶם טו
וְאַחֲרֵי כֵן דִּבְּרוּ אֶחָיו אִתּוֹ׃ וְהַקֹּל נִשְׁמַע בֵּית פַּרְעֹה טז
לֵאמֹר בָּאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּיטַב בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו׃
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף אֱמֹר אֶל־אַחֶיךָ זֹאת עֲשׂוּ טַעֲנוּ יז
אֶת־בְּעִירְכֶם וּלְכוּ־בֹאוּ אַרְצָה כְּנָעַן׃ וּקְחוּ אֶת־אֲבִיכֶם יח
וְאֶת־בָּתֵּיכֶם וּבֹאוּ אֵלָי וְאֶתְּנָה לָכֶם אֶת־טוּב אֶרֶץ מִצְרַיִם
וְאִכְלוּ אֶת־חֵלֶב הָאָרֶץ׃ וְאַתָּה צֻוֵּיתָה זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ־ יט
לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עֲגָלוֹת לְטַפְּכֶם וְלִנְשֵׁיכֶם וּנְשָׂאתֶם
אֶת־אֲבִיכֶם וּבָאתֶם׃ וְעֵינְכֶם אַל־תָּחֹס עַל־כְּלֵיכֶם כִּי־ כ
טוּב כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לָכֶם הוּא׃ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כא
וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף עֲגָלוֹת עַל־פִּי פַרְעֹה וַיִּתֵּן לָהֶם צֵדָה
לַדָּרֶךְ׃ לְכֻלָּם נָתַן לָאִישׁ חֲלִפוֹת שְׂמָלֹת וּלְבִנְיָמִן נָתַן כב
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְחָמֵשׁ חֲלִפֹת שְׂמָלֹת׃ וּלְאָבִיו שָׁלַח כג
כְּזֹאת עֲשָׂרָה חֲמֹרִים נֹשְׂאִים מִטּוּב מִצְרָיִם וְעֶשֶׂר אֲתֹנֹת
נֹשְׂאֹת בָּר וָלֶחֶם וּמָזוֹן לְאָבִיו לַדָּרֶךְ׃ וַיְשַׁלַּח אֶת־אֶחָיו כד
וַיֵּלֵכוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל־תִּרְגְּזוּ בַּדָּרֶךְ׃ וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרָיִם כה
וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנַעַן אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם׃ וַיַּגִּדוּ לוֹ לֵאמֹר עוֹד כו
יוֹסֵף חַי וְכִי־הוּא מֹשֵׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וַיָּפָג לִבּוֹ כִּי לֹא־
הֶאֱמִין לָהֶם׃ וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו אֵת כָּל־דִּבְרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר כז
אֲלֵהֶם וַיַּרְא אֶת־הָעֲגָלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח יוֹסֵף לָשֵׂאת אֹתוֹ
וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם׃ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד־יוֹסֵף רב׳
בְּנִי חָי אֵלְכָה וְאֶרְאֶנּוּ בְּטֶרֶם אָמוּת׃

מו

וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּבֹא בְּאֵרָה שָּׁבַע וַיִּזְבַּח זְבָחִים א
לֵאלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים ׀ לְיִשְׂרָאֵל בְּמַרְאֹת ב
הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב ׀ יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי ג

מה, כה׳ סבירין ארצה

איר זאָלט אײַלן און אַראָפּברענגען מײַן פֿאָטער אַהער.

14 און ער איז געפֿאַלן אויפֿן האַלדז פֿון זײַן ברודער בנימינען, און האָט געװײנט, און בנימין האָט געװײנט אויף זײַן האַלדז. 15 און ער האָט געקושט אַלע זײַנע ברידער, און האָט געװײנט אויף זײ, און דערנאָך האָבן זײַנע ברידער גערעדט מיט אים.

16 און דער קלאַנג איז געהערט געװאָרן אין פּרעהס הויז, אַזױ צו זאָגן: יוספֿס ברידער זײַנען געקומען; און עס איז װױלגעפֿעלן אין די אויגן פֿון פּרעהן, און אין די אויגן פֿון זײַנע קנעכט.

17 און פּרעה האָט געזאָגט צו יוספֿן: זאָג צו דײַנע ברידער: טוט אָט־װאָס: לאָדט אָן אײַערע בהמות, און גײט, קומט קײן לאַנד כּנַעַן, 18 און נעמט אײַער פֿאָטער, און אײַערע הױזגעזינטן, און קומט צו מיר, און איך װעל אײַך געבן דאָס בעסטע פֿון לאַנד מִצרַיִם, און עסט דאָס פֿעטס פֿון לאַנד. 19 און דו װערסט באַפֿוילן, טוט אָט־װאָס: נעמט אײַך פֿון לאַנד מִצרַיִם װעגן פֿאַר אײַערע קלײנע קינדער, און פֿאַר אײַערע װײַבער, און איר זאָלט אַרױפֿנעמען אײַער פֿאָטער און קומען. 20 און אײַער אויג זאָל זיך ניט קימערן אום אײַערע זאַכן, װאָרום דאָס בעסטע פֿון גאַנצן לאַנד מִצרַיִם איז אײַערס.

21 האָבן די זין פֿון ישׂראלן אַזױ געטאָן, און יוסף האָט זײ געגעבן װעגן, לױט דעם מויל פֿון פּרעהן, און ער האָט זײ געגעבן שפּײַז אויפֿן װעג. 22 זײ אַלעמען האָט ער געגעבן גאַנגען קלײדער פֿאַר איטלעכן, און בנימינען האָט ער געגעבן דרײַ הונדערט זילבערשטיק, און פֿינף גאַנג קלײדער. 23 און צו זײַן פֿאָטער האָט ער דעסגלײַכן געשיקט צען אײזלען באַלאָדן מיטן בעסטן פֿון מִצרַיִם, און צען אײזעלינס באַלאָדן מיט תּבֿואה און ברויט, און שפּײַז פֿאַר זײַן פֿאָטער אויפֿן װעג. 24 און ער האָט אַװעקגעשיקט זײַנע ברידער, און זײ זײַנען אַװעקגעגאַנגען; און ער האָט זײ אָנגעזאָגט: איר זאָלט אײַך ניט קריגן אויפֿן װעג.

25 און זײ זײַנען אַרױפֿגעגאַנגען פֿון מִצרַיִם, און זײַנען געקומען קײן לאַנד כּנַעַן צו זײער פֿאָטער יעקבֿן. 26 און זײ האָבן אים דערצײלט, אַזױ צו זאָגן: יוסף לעבט נאָך; און אַז ער געװעלטיקט איבערן גאַנצן לאַנד מִצרַיִם. איז זײַן האַרץ פֿאַרקילט געװאָרן, װאָרום ער האָט זײ ניט געגלױבט. 27 האָבן זײ אים דערצײלט אַלע װערטער פֿון יוספֿן, װאָס ער האָט צו זײ גערעדט, און ער האָט געזען די װעגן װאָס יוסף האָט געשיקט אים צו פֿירן, און דער גײַסט פֿון זײער פֿאָטער יעקבֿן האָט אָפּגעלעבט. 28 און ישׂראל האָט געזאָגט: גענוג! מײַן זון יוסף לעבט נאָך; איך װעל גײן און װעל אים זען אײדער איך שטאַרב.

מו 1 און ישׂראל האָט אַװעקגעצױגן מיט אַלץ װאָס ער האָט געהאַט, און איז געקומען קײן באר־שבֿע, און ער האָט געשלאַכט שלאַכטאָפּפֿער צו דעם גאָט פֿון זײַן פֿאָטער יצחקן. 2 און גאָט האָט גערעדט צו ישׂראלן אין זעאונגען פֿון דער נאַכט, און האָט געזאָגט: יעקבֿ, יעקבֿ! האָט ער געזאָגט: דאָ בין איך. 3 האָט ער געזאָגט: איך בין

גאָט, דער גאָט פון דיין פאָטער, זאָלסט ניט מורא האָבן אַראָפּצונידערן קיין מִצרַיִם, וואָרום פאַר אַ גרויס פאָלק וועל איך דיך דאָרטן מאַכן. [4] איך וועל אַראָפּנידערן מיט דיר קיין מִצרַיִם, און איך וועל דיך אויך אַרויפברענגען. און יוֹסף וועט אַרויפטאָן זיין האַנט אויף דיינע אויגן.

[5] און יעקב איז אויפגעשטאַנען פון באֵר־שֶׁבַע, און די קינדער פון ישׂראל האָבן געפירט זייער פאָטער יעקבן, און זייערע קליינע קינדער, און זייערע ווייבער, אויף די וועגן וואָס פַּרעה האָט געשיקט אים צו פירן. [6] און זיי האָבן גענומען זייערע פי, און זייער פאַרמעג וואָס זיי האָבן אָנגעקליבן אין לאַנד כּנַעַן, און זיי זיינען געקומען קיין מִצרַיִם, יעקב און אַלע זיינע קינדער מיט אים; [7] זיינע זין און זיינע זינס זין מיט אים, זיינע טעכטער, און זיינע זינס טעכטער, און אַלע זיינע קינדער, האָט ער געבראַכט מיט זיך קיין מִצרַיִם.

[8] און דאָס זיינען די נעמען פון די קינדער פון ישׂראל וואָס זיינען געקומען קיין מִצרַיִם, יעקב און זיינע קינדער: יעקבס בכוֹר ראוּבן. [9] און די זין פון ראוּבֵנען: חֲנוֹך, און פַּלוּא, און חֶצרוֹן, און כַּרמי. [10] און די זין פון שמעוֹנען: ימוּאֵל, און יָמין, און אוֹהַד, און יָכין, און צוֹחַר, און שָׁאוּל דער זון פון אַ כּנַעֲנית. [11] און די זין פון לֵוִין: גֵרשוֹן, קְהָת, און מְרָרי. [12] און די זין פון יהוּדהן: עֵר, און אוֹנָן, און שֵׁלָה, און פֶּרֶץ, און זֶרַח; און עֵר און אוֹנָן זיינען געשטאָרבן אין לאַנד כּנַעַן. און די זין פון פֶּרֶצן זיינען געווען חֶצרוֹן און חָמוּל. [13] און די זין פון יִששָׂכָרן: תּוֹלָע, און פּוּוָה, און יוֹב, און שִׁמרוֹן. [14] און די זין פון זבוּלוּנען: סֶרֶד, און אֵלוֹן, און יַחלאֵל. [15] דאָס זיינען די זין פון לֵאהן, וואָס זי האָט געבאָרן יעקבן אין פַּדַן־אֲרָם; דערצו זיין טאָכטער דינה; אַלע נפשות פון זיינע זין און זיינע טעכטער, דריי און דרייסיק. [16] און די זין פון גָדן זיינען געווען צִפיוֹן, און חַגי, שוּני, און אֶצבּוֹן, עֵרי, און אַרוֹדי, און אַראֵלי. [17] און די קינדער פון אָשרן: יִמנָה, און יִשוָה, און יִשוִי, און בּריעָה, און זייער שוועסטער שֶׂרַח; און די זין פון בּריעָהן: חֶבֶר און מַלכּיאֵל. [18] דאָס זיינען די זין פון זִלפָּהן, וואָס לָבָן האָט געגעבן זיין טאָכטער לאהן, און דידאָזיקע האָט זי געבאָרן יעקבן—זעכצן נפשות. [19] די זין פון יעקבס ווייב רחלען זיינען געווען יוֹסף און בנימין. [20] און ביי יוֹספן זיינען געבאָרן געוואָרן אין לאַנד מִצרַיִם מנשה און אפרים, וואָס אָסנַת די טאָכטער פון פּוֹטי־פֶרַע דעם פּריסטער פון אוֹן האָט אים געבאָרן. [21] און די זין פון בנימינען זיינען געווען בֶּלַע, און בֶּכֶר, און אַשבֵּל, גֵרָא, און נַעֲמָן, אֵחי, און ראש, מוּפּים, און חוּפּים, און אָרד. [22] דאָס זיינען די זין פון רחלען, וואָס זיינען געבאָרן געוואָרן ביי יעקבן: אַלע נפשות, פערצן. [23] און די זין פון דָנען: חוּשים. [24] און די זין פון נפתלין: יַחצאֵל, און גוּני, און יֵצֶר, און שִׁלֵם. [25] דאָס זיינען די זין פון בִּלהָהן, וואָס לָבָן האָט געגעבן זיין טאָכטער רחלען, און דידאָזיקע האָט זי געבאָרן יעקבן; אַלע נפשות, זיבן.

[26] אַלע נפשות פון יעקבן וואָס זיינען געקומען קיין מִצרַיִם, די וואָס זיינען אַרויסגעגאַנגען פון זיין דיך,

הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ אַל־תִּירָא מֵרְדָה מִצְרַיְמָה כִּי־לְגוֹי גָּדוֹל
ד אֲשִׂימְךָ שָׁם׃ אָנֹכִי אֵרֵד עִמְּךָ מִצְרַיְמָה וְאָנֹכִי אַעַלְךָ
ה גַם־עָלֹה וְיוֹסֵף יָשִׁית יָדוֹ עַל־עֵינֶיךָ׃ וַיָּקָם יַעֲקֹב מִבְּאֵר
שָׁבַע וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת־טַפָּם
וְאֶת־נְשֵׁיהֶם בָּעֲגָלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח פַּרְעֹה לָשֵׂאת אֹתוֹ׃
ו וַיִּקְחוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם וְאֶת־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנַעַן
ז וַיָּבֹאוּ מִצְרָיְמָה יַעֲקֹב וְכָל־זַרְעוֹ אִתּוֹ׃ בָּנָיו וּבְנֵי בָנָיו אִתּוֹ
בְּנֹתָיו וּבְנוֹת בָּנָיו וְכָל־זַרְעוֹ הֵבִיא אִתּוֹ מִצְרָיְמָה׃ ס
חמי וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיְמָה יַעֲקֹב וּבָנָיו
ט בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן׃ וּבְנֵי רְאוּבֵן חֲנוֹךְ וּפַלּוּא וְחֶצְרֹן וְכַרְמִי׃
י וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין וְאֹהַד וְיָכִין וְצֹחַר וְשָׁאוּל בֶּן
יא יב הַכְּנַעֲנִית׃ וּבְנֵי לֵוִי גֵּרְשׁוֹן קְהָת וּמְרָרִי׃ וּבְנֵי יְהוּדָה עֵר
וְאוֹנָן וְשֵׁלָה וָפֶרֶץ וָזָרַח וַיָּמָת עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וַיִּהְיוּ בְנֵי־
יג פֶרֶץ חֶצְרֹן וְחָמוּל׃ וּבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלָע וּפֻוָּה וְיוֹב וְשִׁמְרֹן׃
יד טו וּבְנֵי זְבֻלוּן סֶרֶד וְאֵלוֹן וְיַחְלְאֵל׃ אֵלֶּה ׀ בְּנֵי לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה
לְיַעֲקֹב בְּפַדַּן אֲרָם וְאֵת דִּינָה בִתּוֹ כָּל־נֶפֶשׁ בָּנָיו וּבְנוֹתָיו
טז שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ׃ וּבְנֵי גָד צִפְיוֹן וְחַגִּי שׁוּנִי וְאֶצְבֹּן עֵרִי
יז וַאֲרוֹדִי וְאַרְאֵלִי׃ וּבְנֵי אָשֵׁר יִמְנָה וְיִשְׁוָה וְיִשְׁוִי וּבְרִיעָה
יח וְשֶׂרַח אֲחֹתָם וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל׃ אֵלֶּה בְּנֵי זִלְפָּה
אֲשֶׁר־נָתַן לָבָן לְלֵאָה בִתּוֹ וַתֵּלֶד אֶת־אֵלֶּה לְיַעֲקֹב שֵׁשׁ
יט כ עֶשְׂרֵה נָפֶשׁ׃ בְּנֵי רָחֵל אֵשֶׁת יַעֲקֹב יוֹסֵף וּבִנְיָמִן׃ וַיִּוָּלֵד
לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יָלְדָה־לּוֹ אָסְנַת בַּת־פּוֹטִי פֶרַע
כא כֹּהֵן אֹן אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרָיִם׃ וּבְנֵי בִנְיָמִן בֶּלַע וָבֶכֶר
כב וְאַשְׁבֵּל גֵּרָא וְנַעֲמָן אֵחִי וָרֹאשׁ מֻפִּים וְחֻפִּים וָאָרְדְּ׃ אֵלֶּה
בְּנֵי רָחֵל אֲשֶׁר יֻלַּד לְיַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ אַרְבָּעָה עָשָׂר׃
כג כד וּבְנֵי־דָן חֻשִׁים׃ וּבְנֵי נַפְתָּלִי יַחְצְאֵל וְגוּנִי וְיֵצֶר וְשִׁלֵּם׃
כה אֵלֶּה בְּנֵי בִלְהָה אֲשֶׁר־נָתַן לָבָן לְרָחֵל בִּתּוֹ וַתֵּלֶד אֶת־
כו אֵלֶּה לְיַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ שִׁבְעָה׃ כָּל־הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב

מִצְרַיְמָה יֹצְאֵי יְרֵכוֹ מִלְּבַד נְשֵׁי בְנֵי־יַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ שִׁשִּׁים
וָשֵׁשׁ׃ וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר־יֻלַּד־לוֹ בְמִצְרַיִם נֶפֶשׁ שְׁנָיִם כָּל־ כז
הַנֶּפֶשׁ לְבֵית־יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרַיְמָה שִׁבְעִים׃ ס וְאֶת־ ששי
יְהוּדָה שָׁלַח לְפָנָיו אֶל־יוֹסֵף לְהוֹרֹת לְפָנָיו גֹּשְׁנָה וַיָּבֹאוּ
אַרְצָה גֹּשֶׁן׃ וַיֶּאְסֹר יוֹסֵף מֶרְכַּבְתּוֹ וַיַּעַל לִקְרַאת־יִשְׂרָאֵל כט
אָבִיו גֹּשְׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארָיו וַיֵּבְךְּ עַל־צַוָּארָיו
עוֹד׃ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף אָמוּתָה הַפָּעַם אַחֲרֵי רְאוֹתִי ל
אֶת־פָּנֶיךָ כִּי עוֹדְךָ חָי׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו וְאֶל־בֵּית לא
אָבִיו אֶעֱלֶה וְאַגִּידָה לְפַרְעֹה וְאֹמְרָה אֵלָיו אַחַי וּבֵית־אָבִי
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ־כְּנַעַן בָּאוּ אֵלָי׃ וְהָאֲנָשִׁים רֹעֵי צֹאן כִּי־אַנְשֵׁי לב
מִקְנֶה הָיוּ וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם הֵבִיאוּ׃ וְהָיָה לג
כִּי־יִקְרָא לָכֶם פַּרְעֹה וְאָמַר מַה־מַּעֲשֵׂיכֶם׃ וַאֲמַרְתֶּם לד
אַנְשֵׁי מִקְנֶה הָיוּ עֲבָדֶיךָ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד־עַתָּה גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־
אֲבֹתֵינוּ בַּעֲבוּר תֵּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן כִּי־תוֹעֲבַת מִצְרַיִם כָּל־
רֹעֵה צֹאן׃

מז

וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיַּגֵּד לְפַרְעֹה וַיֹּאמֶר אָבִי וְאַחַי וְצֹאנָם וּבְקָרָם א
וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְהִנָּם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן׃ וּמִקְצֵה ב
אֶחָיו לָקַח חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים וַיַּצִּגֵם לִפְנֵי פַרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר ג
פַּרְעֹה אֶל־אֶחָיו מַה־מַּעֲשֵׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה רֹעֵה
צֹאן עֲבָדֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אֲבוֹתֵינוּ׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה ד
לָגוּר בָּאָרֶץ בָּאנוּ כִּי־אֵין מִרְעֶה לַצֹּאן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ כִּי־
כָבֵד הָרָעָב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה יֵשְׁבוּ־נָא עֲבָדֶיךָ בְּאֶרֶץ
גֹּשֶׁן׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר אָבִיךָ וְאַחֶיךָ בָּאוּ ה
אֵלֶיךָ׃ אֶרֶץ מִצְרַיִם לְפָנֶיךָ הִוא בְּמֵיטַב הָאָרֶץ הוֹשֵׁב ו
אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אַחֶיךָ יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וְאִם־יָדַעְתָּ וְיֶשׁ־
בָּם אַנְשֵׁי־חַיִל וְשַׂמְתָּם שָׂרֵי מִקְנֶה עַל־אֲשֶׁר־לִי׃ וַיָּבֵא ז

מו, לד׳ הע׳ בצרי

אַחוץ די ווייבער פון יעקבס זין—אַלע נפשות זיינען געווען זעקס און זעכציק. [27] און יוספס זין, וואָס זיינען אים געבאָרן געוואָרן אין מִצרַיִם, זיינען געווען צוויי נפשות. אַלע נפשות פון יעקבס הויז וואָס זיינען געקומען קיין מִצרַיִם, זיבעציק.

[28] און יהודהן האָט ער געשיקט פאַרויס פאַר זיך צו יוספן, צו ווייזן אים פאַרויס דעם וועג קיין גושן; און זיי זיינען אָנגעקומען קיין לאַנד גושן.

[29] און יוסף האָט אַיינגעשפּאַנט זיין רייטוואָגן, און איז אַרויפגעגאַנגען אַנטקעגן זיין פאָטער ישׂראלן קיין גושן. און ווי ער האָט זיך געוויזן פאַר אים, אַזוי איז ער אים געפאַלן אויפן האַלדז, און ער האָט לאַנג געוויינט אויף זיין האַלדז. [30] און ישׂראל האָט געזאָגט צו יוספן: אַצונד קען איך שטאַרבן, נאָכדעם ווי איך האָב געזען דיין פּנים, אַז דו לעבסט נאָך.

[31] און יוסף האָט געזאָגט צו זיינע ברידער און צו זיין פאָטערס הויזגעזינט: איך וועל אַרויפגיין און וועל דערציילן פּרעהן, און איך וועל אים זאָגן: מיינע ברידער און מיין פאָטערס הויזגעזינט, וואָס זיינען געווען אין לאַנד כּנַעַן, זיינען געקומען צו מיר. [32] און די מענטשן זיינען פאַסטוכער פון שאָף, ווארום זיי זיינען מענטשן פון פי; און זייערע שאָף און זייערע רינדער און אַלץ וואָס זיי האָבן, האָבן זיי מיטגעבראַכט. [33] און עס וועט זיין, אַז פּרעה וועט אַייך רופן, און וועט זאָגן: וואָס איז אַייער טאָן? [34] זאָלט איר זאָגן: מענטשן פון פי זיינען דיינע קנעכט פון אונדזער יוגנט אָן און ביז אַצונד, אַזוי מיר, אַזוי אונדזערע עלטערן; כּדי איר זאָלט זיצן אין לאַנד גושן, ווארום אַן אומווערדיקייט ביי די מִצרים איז יעטוועדער פאַסטוך פון שאָף.

מז [1] און יוסף איז געגאַנגען און האָט דערציילט פּרעהן, און האָט געזאָגט: מיין פאָטער און מיינע ברידער, מיט זייערע שאָף און זייערע רינדער און אַלץ וואָס זיי האָבן, זיינען געקומען פון לאַנד כּנַעַן, און זיי זיינען אין לאַנד גושן. [2] און פון צווישן זיינע ברידער האָט ער גענומען פינף מאַן, און האָט זיי געשטעלט פאַר פּרעהן. [3] האָט פּרעה געזאָגט צו זיינע ברידער: וואָס איז אַייער טאָן? האָבן זיי געזאָגט צו פּרעהן: פאַסטוכער פון שאָף זיינען דיינע קנעכט, אַזוי מיר, אַזוי אונדזערע עלטערן. [4] און זיי האָבן געזאָגט צו פּרעהן: צו וווינען אין לאַנד זיינען מיר געקומען, ווארום עס איז ניטאָ קיין פיטערונג פאַר די שאָף פון דיינע קנעכט, וויל דער הונגער איז שווער אין לאַנד כּנַעַן. און אַצונד, איך בעט דיך, זאָלן דיינע קנעכט זיצן אין לאַנד גושן.

[5] האָט פּרעה געזאָגט צו יוספן, אַזוי צו זאָגן: דיין פאָטער און דיינע ברידער זיינען געקומען צו דיר; [6] דאָס לאַנד מִצרַיִם ליגט פאַר דיר, אין בעסטן טייל פון לאַנד באַזעץ דיין פאָטער און דיינע ברידער. זאָלן זיי זיצן אין לאַנד גושן. און אויב דו ווייסט אַז צווישן זיי זיינען דאָ טויגלעכע מענטשן, זאָלסטו זיי מאַכן פאַר אויבערלייט איבער דעם פי וואָס איך האָב.

יוֹסֵף אֶת־יַעֲקֹב אָבִיו וַיַּעֲמִדֵהוּ לִפְנֵי פַרְעֹה וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב
ח אֶת־פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יַעֲקֹב כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ׃
ט וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־פַּרְעֹה יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרַי שְׁלֹשִׁים וּמְאַת
שָׁנָה מְעַט וְרָעִים הָיוּ יְמֵי שְׁנֵי חַיַּי וְלֹא הִשִּׂיגוּ אֶת־יְמֵי שְׁנֵי
י חַיֵּי אֲבֹתַי בִּימֵי מְגוּרֵיהֶם׃ וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־פַּרְעֹה וַיֵּצֵא
שב׳ מִלִּפְנֵי פַרְעֹה׃ וַיּוֹשֵׁב יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אֶחָיו וַיִּתֵּן לָהֶם
אֲחֻזָּה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמֵיטַב הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַעְמְסֵס כַּאֲשֶׁר
יב צִוָּה פַרְעֹה׃ וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אֶחָיו וְאֵת כָּל־
יג בֵּית אָבִיו לֶחֶם לְפִי הַטָּף׃ וְלֶחֶם אֵין בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי־
כָבֵד הָרָעָב מְאֹד וַתֵּלַהּ אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנַעַן מִפְּנֵי
יד הָרָעָב׃ וַיְלַקֵּט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְאֶרֶץ־מִצְרַיִם
וּבְאֶרֶץ כְּנַעַן בַּשֶּׁבֶר אֲשֶׁר־הֵם שֹׁבְרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־
טו הַכֶּסֶף בֵּיתָה פַרְעֹה׃ וַיִּתֹּם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ
כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ כָל־מִצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר הָבָה־לָּנוּ לֶחֶם
טז וְלָמָּה נָמוּת נֶגְדֶּךָ כִּי אָפֵס כָּסֶף׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הָבוּ מִקְנֵיכֶם
יז וְאֶתְּנָה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם־אָפֵס כָּסֶף׃ וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם
אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בַּסּוּסִים וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן
וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבַחֲמֹרִים וַיְנַהֲלֵם בַּלֶּחֶם בְּכָל־מִקְנֵהֶם
יח בַּשָּׁנָה הַהִוא׃ וַתִּתֹּם הַשָּׁנָה הַהִוא וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה
הַשֵּׁנִית וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־נְכַחֵד מֵאֲדֹנִי כִּי אִם־תַּם הַכֶּסֶף
וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל־אֲדֹנִי לֹא נִשְׁאַר לִפְנֵי אֲדֹנִי בִּלְתִּי אִם־
יט גְּוִיָּתֵנוּ וְאַדְמָתֵנוּ׃ לָמָּה נָמוּת לְעֵינֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אַדְמָתֵנוּ
קְנֵה־אֹתָנוּ וְאֶת־אַדְמָתֵנוּ בַּלָּחֶם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאַדְמָתֵנוּ
עֲבָדִים לְפַרְעֹה וְתֶן־זֶרַע וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת וְהָאֲדָמָה לֹא
כ תֵשָׁם׃ וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת־כָּל־אַדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה כִּי־מָכְרוּ
מִצְרַיִם אִישׁ שָׂדֵהוּ כִּי־חָזַק עֲלֵהֶם הָרָעָב וַתְּהִי הָאָרֶץ
כא לְפַרְעֹה׃ וְאֶת־הָעָם הֶעֱבִיר אֹתוֹ לֶעָרִים מִקְצֵה גְבוּל־
כב מִצְרַיִם וְעַד־קָצֵהוּ׃ רַק אַדְמַת הַכֹּהֲנִים לֹא קָנָה כִּי חֹק

7 און יוסף האָט געבראַכט זיין פאָטער יעקבן, און ער האָט אים געשטעלט פאַר פּרעהן; און יעקב האָט געבענטשט פּרעהן. 8 און פּרעה האָט געזאָגט צו יעקבן: וויפיל זיינען די טעג פון די יאָרן פון דיין לעבן? 9 האָט יעקב געזאָגט צו פּרעהן: די טעג פון די יאָרן פון מיין וואַנדערשאַפט זיינען הונדערט און דרייסיק יאָר. ווינציק און שלעכט זיינען די טעג פון די יאָרן פון מיין לעבן, און זיי קומען ניט צו די טעג פון די יאָרן פון מיינע עלטערנס לעבן אין די טעג פון זייער וואַנדערשאַפט. 10 און יעקב האָט געבענטשט פּרעהן, און איז אַרויסגעגאַנגען פון פאַר פּרעהן.

11 און יוסף האָט באַזעצט זיין פאָטער און זיינע ברידער, און ער האָט זיי געגעבן אייגנטום אין לאַנד מִצרַיִם, אין בעסטן טייל פון לאַנד, אין לאַנד רַעמְסֵס, אַזוי ווי פּרעה האָט באַפוילן. 12 און יוסף האָט אויסגע־האַלטן זיין פאָטער און זיינע ברידער, און דאָס גאַנצע הויז פון זיין פאָטער, מיט ברויט, ווי נאָכן געזינט.

13 און קיין ברויט איז ניט געווען אין גאַנצן לאַנד, וואָרום דער הונגער איז געווען זייער שווער, און דאָס לאַנד מִצרַיִם און דאָס לאַנד כּנַעַן זיינען אויסגעמאַטערט געוואָרן פון דעם הונגער. 14 און יוסף האָט אויפגעקליבן דאָס גאַנצע געלט וואָס האָט זיך געפונען אין לאַנד מִצרַיִם און אין לאַנד כּנַעַן, פאַר דער תּבוּאה וואָס זיי האָבן גע־קויפט. און יוסף האָט געבראַכט דאָס געלט אין פּרעהס הויז. 15 און אַז דאָס געלט איז אויסגעגאַנגען פון לאַנד מִצרַיִם און פון לאַנד כּנַעַן, זיינען אַלע מִצרים געקומען צו יוספן, אַזוי צו זאָגן: גיב אונדז ברויט; וואָרום נאָך וואָס זאָלן מיר שטאַרבן פאַר דיר? אַז דאָס געלט האָט זיך אויסגעלאָזט. 16 האָט יוסף געזאָגט: גיט אַייערע פי, און איך וועל אַייך געבן פאַר אַייערע פי, אויב דאָס געלט האָט זיך אויסגעלאָזט. 17 האָבן זיי געבראַכט זייערע פי צו יוספן, און יוסף האָט זיי געגעבן ברויט פאַר פערד, און פאַר סטאַדעס שאָף, און פאַר סטאַדעס רינדער, און פאַר אייזלען; און ער האָט זיי פאַרזאָרגט מיט ברויט אין יענעם יאָר, פאַר אַלע זייערע פי.

18 האָט זיך דאָס יאָר געענדיקט; און אויפן צווייטן יאָר זיינען זיי געקומען צו אים, און האָבן צו אים געזאָגט: מיר וועלן ניט פאַרהוילן פון מיין האַר, אַז אַזוי ווי דאָס געלט איז אויסגעגאַנגען, און די סטאַדעס פי זיינען ביי מיין האַר, איז ניט געבליבן פאַר מיין האַר אַחוץ נאָר אונדזער לייב און אונדזער ערד. 19 נאָך וואָס זאָלן מיר אומקומען פאַר דיינע אויגן, אי מיר אי אונדזער ערד? קויף אָפּ אונדז און אונדזער ערד פאַר ברויט, און מיר מיט אונדזער ערד וועלן זיין קנעכט צו פּרעהן; און גיב אונדז זריעה, כּדי מיר זאָלן לעבן און ניט שטאַרבן, און די ערד זאָל ניט פאַרוויסט ווערן.

20 האָט יוסף אָפּגעקויפט די גאַנצע ערד פון מִצרַיִם פאַר פּרעהן, וואָרום די מִצרים האָבן פאַרקויפט איטלעכער זיין פעלד, ווייל דער הונגער האָט זיך געשטאַרקט איבער זיי; און דאָס לאַנד איז געוואָרן פּרעהס. 21 און דאָס פאָלק, זיי האָט ער שטעטוויז איבערגעפירט פון איין עק געמאַרק פון מִצרַיִם צום אַנדער עק. 22 נאָר די ערד פון די פּריסטער האָט ער ניט אָפּגעקויפט, ווייל די פּריסטער האָבן געקריגן

לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פַּרְעֹה וְאָכְלוּ אֶת־חֻקָּם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם
פַּרְעֹה עַל־כֵּן לֹא מָכְרוּ אֶת־אַדְמָתָם׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־ כג
הָעָם הֵן קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֶת־אַדְמַתְכֶם לְפַרְעֹה הֵא־
לָכֶם זֶרַע וּזְרַעְתֶּם אֶת־הָאֲדָמָה׃ וְהָיָה בַּתְּבוּאֹת וּנְתַתֶּם כד
חֲמִישִׁית לְפַרְעֹה וְאַרְבַּע הַיָּדֹת יִהְיֶה לָכֶם לְזֶרַע הַשָּׂדֶה
וּלְאָכְלְכֶם וְלַאֲשֶׁר בְּבָתֵּיכֶם וְלֶאֱכֹל לְטַפְּכֶם׃ וַיֹּאמְרוּ מפ׳
הֶחֱיִתָנוּ נִמְצָא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי וְהָיִינוּ עֲבָדִים לְפַרְעֹה׃
וַיָּשֶׂם אֹתָהּ יוֹסֵף לְחֹק עַד־הַיּוֹם הַזֶּה עַל־אַדְמַת מִצְרַיִם כו
לְפַרְעֹה לַחֹמֶשׁ רַק אַדְמַת הַכֹּהֲנִים לְבַדָּם לֹא הָיְתָה
לְפַרְעֹה׃ וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיֵּאָחֲזוּ כז
בָהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ מְאֹד׃

אַ קִצבָה פון פַּרעהן, און זיי האָבן געגעסן זייער קִצבָה וואָס פַּרעה האָט זיי געגעבן; דרום האָבן זיי ניט פאַרקויפט זייער ערד.

23 און יוסף האָט געזאָגט צום פאָלק: אָט האָב איך היינט אָפּגעקויפט אייך און אייער לאַנד פאַר פַּרעהן; נאַט אייך זריעה, און פאַרזייט די ערד. 24 און עס וועט זיין ביי די תבואות, וועט איר געבן אַ פינפטל צו פַּרעהן, און פיר חלקים וועלן אייך זיין פאַר זריעה פון פעלד, און פאַר אייער עסן, און פאַר די וואָס אין אייערע הייזער, און צום עסן פאַר אייערע קליינע קינדער.

25 האָבן זיי געזאָגט: האָסט אונדז דאָס לעבן דערהאַלטן; לאָמיר געפינען לייטזעליקייט אין די אויגן פון מיין האַר, און מיר וועלן זיין קנעכט צו פַּרעהן. 26 און יוסף האָט עס געמאַכט פאַר אַ געזעץ ביז אויף היינטיקן טאָג אויף דער ערד פון מִצרַיִם, אַז צו פַּרעהן זאָל געהערן אַ פינפטל. נאָר די ערד פון די פריסטער אַליין איז ניט געוואָרן פּרעהס.

27 און ישׂראל איז געזעסן אין לאַנד מִצרַיִם, אין לאַנד גושֶן; און זיי האָבן זיך דאָרטן איינגעפעסטיקט, און האָבן זיך געפרוכפּערט און געמערט זייער.

וַיְחִי

וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְהִי יְמֵי־ כח
יַעֲקֹב שְׁנֵי חַיָּיו שֶׁבַע שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמְאַת שָׁנָה׃ וַיִּקְרְבוּ כט
יְמֵי־יִשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא ׀ לִבְנוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־נָא
מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ שִׂים־נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי
חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל־נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרָיִם׃ וְשָׁכַבְתִּי עִם־אֲבֹתַי ל
וּנְשָׂאתַנִי מִמִּצְרַיִם וּקְבַרְתַּנִי בִּקְבֻרָתָם וַיֹּאמַר אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה
כִדְבָרֶךָ׃ וַיֹּאמֶר הִשָּׁבְעָה לִי וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל לא
עַל־רֹאשׁ הַמִּטָּה׃ פ

מח

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ א
חֹלֶה וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרָיִם׃
וַיַּגֵּד לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בִּנְךָ יוֹסֵף בָּא אֵלֶיךָ וַיִּתְחַזֵּק ב
יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל־הַמִּטָּה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף אֵל שַׁדַּי ג
נִרְאָה־אֵלַי בְּלוּז בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבָרֶךְ אֹתִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי ד
הִנְנִי מַפְרְךָ וְהִרְבִּיתִךָ וּנְתַתִּיךָ לִקְהַל עַמִּים וְנָתַתִּי אֶת־
הָאָרֶץ הַזֹּאת לְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֲחֻזַּת עוֹלָם׃ וְעַתָּה שְׁנֵי־ ה

מז, כח׳ אין כאן פסקא כלל כי אם רוח אות אחת

28 און יעקב האָט געלעבט אין לאַנד מִצרַיִם זיבעצן יאָר; און די טעג פון יעקבן, די יאָרן פון זיין לעבן, זיינען געווען הונדערט יאָר און זיבן און פערציק יאָר. 29 און די טעג פון ישׂראלן האָבן גענענט צום שטאַרבן, און ער האָט גערופן זיין זון יוסֵפן, און האָט צו אים געזאָגט: אויב, איך בעט דיך, איך האָב געפונען לייטזעליקייט אין דיינע אויגן, טו, איך בעט דיך, דיין האַנט אונטער מיין דיך, און זאָלסט טאָן מיט מיר אַ חסד און אַ טריישאַפט: זאָלסט מיך ניט באַגראָבן, איך בעט דיך, אין מִצרַיִם. 30 און אַז איך וועל זיך לייגן צו מיינע עלטערן, זאָלסטו מיך אַוועקטראָגן פון מִצרַיִם, און מיך באַגראָבן אין זייער קבר. האָט ער געזאָגט: איך וועל טאָן אַזוי ווי דיין וואָרט. 31 האָט ער געזאָגט: שווער מיר. און ער האָט אים געשוואָרן; און ישׂראל האָט זיך געבוקט צוקאָפּנס פון בעט.

מח 1 און עס איז געווען נאָך דידאָזיקע געשעענישן, האָט מען אָנגעזאָגט יוסֵפן: זע, דיין פאָטער איז קראַנק. האָט ער גענומען מיט זיך זיינע צוויי זין, מנשהן און אפרימען. 2 און מע האָט געלאָזט וויסן יעקבן און געזאָגט: זע, דיין זון יוסף קומט צו דיר; און ישׂראל האָט זיך געשטאַרקט, און האָט זיך געזעצט אויפן בעט.

3 און יעקב האָט געזאָגט צו יוסֵפן: גאָט שַׁדַי האָט זיך באַוויזן צו מיר אין לוז, אין לאַנד כּנַעַן, און ער האָט מיך געבענטשט. 4 און ער האָט צו מיר געזאָגט: זע, איך וועל דיך פרוכפּערן און וועל דיך מערן, און איך וועל דיך מאַכן פאַר אַ געזעמל פעלקער; און איך וועל געבן דאָסדאָזיקע לאַנד צו דיין זאָמען נאָך דיר פאַר אַן אייביקן אייגנטום. 5 און אַצונד,